

Obecní zpravodaj

OBČASNÍK OBCE VRCHOSLAVICE

12. ročník
číslo 2

Mikroregion němčicko se baví při soutěži

Vítězné družstvo

Slovo starosty

Vážení občané,

Pomalu nám končí léto, čas prázdnin a dovolených a nastává chvíle, kdy musíme vyhodnotit to, co jsme zatím v letošním roce stihli, a také to, co na nás ještě čeká. Obec má za sebou nejvýznamnější letošní kulturní akci Mikroregion Němčicko se baví, o které si přečtete v dalších článcích tohoto zpravodaje. Podle ohlasů jak místních, tak přespolních občanů se akce všem líbila, a proto bych chtěl znovu poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách, na samotné akci a také v závěru na úklidu a vyhodnocení celého průběhu. Děkuji.

A teď už k tomu co jsme stihli. V prvním letošním zpravodaji jsem psal, že jako první budeme dělat novou zpevněnou plochu před chatou na Zamlýní tak, aby byla hotová nejpozději do půlky června a mohl ve sportovním areálu bez problémů proběhnout hudební festival Rockový mlýn. Jak jistě většina z Vás ví, dlažba byla hotová ve stanoveném termínu. Veškeré práce se nám podařily udělat pouze s obecními pracovníky. Druhá velká stavební akce, kterou máme za sebou je rekonstrukce místní komunikace v Dlouhé Vsi. Před zahájením prací bylo osloveno 8 stavebních firem, ze kterých pouhé tři podali nabídku do výběrového řízení. Vyhrála firma VHP Ivanovice, jako druhá byla vyhodnocená firma Strabag a poslední byla firma Presbeton. Smlouva o dílo je podle zákona zveřejněna ve věstníku veřejných zadavatelů a najdete ji na internetu na stránkách: www.vhodne-uverejneni.cz.

Doklady k výběrovému řízení, včetně jednotlivých nabídek a jejich vyhodnocení je k nahlédnutí na obecním úřadě. Průběh stavby kdo chtěl, mohl sám pečlivě sledovat. V rámci stavby bylo kromě nové skladby vozovky podle potřeby sanováno 40-70cm podloží pod vozovkou. Tyto práce udělala firma VHP Ivanovice bez navýšení rozpočtu. Zásadním problémem při stavbě byla kompletní výměna třech dešťových trubních vedení, které byly po stavbě splaškové kanalizace překopány a následně spojeny tak, že docházelo k úniku vody pod komunikaci a vymílání podloží. Veškeré práce a úpravy jsou zdokumentovány ve stavebním deníku a nafočeny.

Další dvě stavební akce začnou během měsíce září. Jedná se o rekonstrukci chodníku mezi Dlouhou Vsí a Vrchoslavici a obnovu přechodů přes komunikaci I. třídy. Smlouva na obnovu přechodů je opět zveřejněna na internetu na již zmiňovaných stránkách. Dnes, když píšu tento článek má obec podepsané smlouvy s dodavatelem a chystá se na předání staveniště. O průběhu stavby budu psát v prosincovém vydání zpravodaje.

K menším, ale přesto významným akcím patří doplnění kamínků do uliček mezi hroby na místním hřbitově. K tomuto řešení jsme se inspirovali v okolních obcích a městech. Pro různé široké uličky mezi hroby se toto řešení přímo nabízelo. Náš hřbitov tím získal nový vzhled a jeho uličky vypadají uceleně a jednotně.

K dalším nezanedbatelným akcím, které jsme udělali za pomoci obecních pracovníků, patří doplnění elektrických rozvodů na Zamlýní, opravy v prostorách mateřské školy dle požadavků hygieny, vybudování obecního ovčínu a ohrady, doplnění označení místní části Dlouhá Ves, na které jsme konečně získali potřebné povolení a spousta dalších drobností, které jsou potřebné pro chod obce.

Jak sami vidíte, tak se nám naše plány zatím daří plnit. Na práci se snažíme co nej-

více využívat naše zaměstnance a dělat vždy to, co je v danou chvíli pro obec nejdůležitější. Proto se nezlobte, když něco trvá déle právě proto, že musíme udělat někde jinou práci. Velká a časově náročná práce byla odvedená třeba při chystání mikroregionu, která se obci díky úspěšnosti akce vyplatila. Do konce roku toho máme naplánovaného ještě hodně, ale o tom se dočtete až příště.

Těm, kteří nestihli dovolenou v létě, přeji vydařenou pozdní dovolenou a Vám všem přeji klidný a pohodový vstup do podzimního času.

Ing. Dušan Svozílek, starosta obce

Jednání zastupitelstva obce

Jednání zastupitelstva obce se konala 19. 6. a 27.8.

Usnesení přijatá na ZO č.3 – dne 19. 6.

1. Zastupitelstvo obce schválilo program jednání ZO č. 3/2013.
2. Zastupitelstvo obce schválilo zápis č. 2 ZO 2013.
3. Zastupitelstvo obce schválilo smlouvu EKO-JMP/Vrchoslavice/p334/11/13-R a smlouvu EKO-JMP/Vrchoslavice/p238,257,291/11/13-B o zřízení věcného břemene ve prospěch JMP Net, s.r.o. spočívající v právu zřídit a provozovat plynárenské zařízení a právu vstupovat a vjíždět v souvislosti se zřízením, stavebními úpravami, opravami a provozováním distribuční soustavy a plynovodních přípojek.
4. Zastupitelstvo obce schválilo Smlouvu o výpůjčce mezi Obcí Vrchoslavice a spol. EKO-KOM, a. s. č. OS201320003030
5. Zastupitelstvo obce neschválilo poskytnout účelovou dotaci TJ Sokol Vrchoslavice 1946 na akci „Rockový mlýn ve výši 10.000,-Kč
6. Zastupitelstvo obce schválilo rozpočtové opatření č.2/2013.
7. Zastupitelstvo obce schválilo zahájit řízení o změně č.3 územního plánu obce Vrchoslavice.
8. Zastupitelstvo obce schválilo příspěvek pro Cirda racing team ve výši 3.000Kč.

Usnesení ZO č.4 – dne 27. 8.

1. Zastupitelstvo obce schválilo program jednání ZO č. 4/2013.
2. Zastupitelstvo obce schválilo zápis č. 3 ZO 2013.
3. Zastupitelstvo obce neschválilo odprodej části obecní parcely č. 910, která tvoří předzahrádku před RD na p.č. 899.
4. Zastupitelstvo obce schválilo pronajmout parcelu č. 623 a uzavřít s novým nájemníkem smlouvu o pronájmu s podmínkou zachování přístupové cesty o šířce 1,5m.
5. Zastupitelstvo obce neschválilo poskytnout částku 13.365,-Kč pro TJ SOKOL Vrchoslavice 1946.
6. Zastupitelstvo obce schválilo, aby obec požádala ÚZSVM o bezplatný převod parcel č. 804, 805, 807.
7. Zastupitelstvo obce schválilo rozpočtové opatření č.3.
8. Zastupitelstvo obce schválilo rozpočtové opatření č.4.

Jak jsme se bavili? No skvěle!

„Mikroregion se baví“ tentokrát s podtextem „Klíč od mikroregionu“ je za námi a vzhledem k tomu, že Vrchoslavicím jistě zabezpečil další věhlas minimálně na krajské úrovni, dovolím si malé ohlédnutí.

Dne 31.8.2013 se kolem 13,00 hodin u fotbalového hřiště začalo srocovat 16 obcí Mikroregionu Němčicko k zábavě a soutěžnímu klání výročního ročníku, aby následně mohly defilovat při průvodu naší obcí. Obec pojala tento mikroregionální svátek velmi netradičně a tak v čele průvodu jel v překrásném kočáře s famózním kočím v podání Ivana Baleji jeden velmi starý kmet – Otec Jara. Ten byl základní ikonou vrchoslavské varianty soutěže „Klíče od pevnosti Boyard“ a jedním ze špičkové moderátorské dvojice Jaroslav Lejnar a Tomáš Brabec, která řídila celé soutěžní odpoledne a dala ji nádech světovosti. Za kočárem se hrdě tyčila vlajka pořádající obce a spolu s ní vlajka hasičská a jedna ze sokolských (bohužel TJ Sokol Vrchoslavice 1946 ještě vlajku nemá), následovány byly překrásnými mažoretkami a hudebním tělesem němcké ZUŠ a konečně jednotlivými reprezentanty obcí mikroregionu a jejich fanoušky. Že na celý průvod byla famózní podívaná, jistě dosvědčí přihlížející vrchoslavští občané.

V cíli na Zamlýni byl více jak dvěstěhlavý „had“ přivítán výstřelem z děla šermířů ze skupiny AQUA FORTIS, která zabezpečovala i část programu.

Významnost akce podtrhla i účast řady politiků včele se samotným hejtmanem Olomouckého kraje Ing. Jiřím Rozbořilem. Každoročně zahajuje tuto zábavu obcí i vlastní hymna mikroregionu a u nás byla v podání výtečných zpěvaček Veroniky Svozílkové a Martiny Burgetové.

No a pak to celé vypuklo. Nebudu se rozepisovat složitostí jednotlivých klání (na fotky se můžete přijít podívat na obec), ale ve zkratce zmíním, že nešlo jen o běžné fyzické zápolevní soutěžních týmů „kdo dál, výš a rychleji“, leč bylo zde tentokrát nutné zapojit všechny smysly a především i hlavu. Soutěžící mohli totiž za své výkony získat tzv. indicie, ze kterých měli uhodnout konečné heslo, jež v závěru mohlo rapidně zvrátit dosažené pořadí, což se také stalo. „Mňamka“ bylo např. lovení klíčů v bazénku plném nevalně vypadající hmoty, kde se opravdu dalo sáhnout na kdeco. Jednotlivé soutěže prokládalo nejen skvělé mluvené slovo moderátorů, ale celá řada účinkujících, kteří

byli lepší, než v přípravě zvažovaní „umělci z Prahy“. Mohli jsme se tak pokochat okem při orientálním tanci děvčat z DDM Orion či vystoupení mažoretek – Miniorionek, anebo obdivovat umění moderátorů, kteří dokázali při ukázce našich „zumbistek“ zaplnit celou soutěžní plochu tancechtivými zástupci všech obcí v čele se starosty.

Bouři smíchu však vyvolala naše „malá kuřátka... Poznáte je?

Na neotřelosti a atraktivitě všech soutěží se výrazně podílely i speciální rekvizity, jako ta na „lovení zlatáček“ v podobě modrých víček od pětilitrovek, kterou precizně vyrobili zaměstnanci obce.

Vyvrcholením klání byla starostovská soutěž, která prověřila zručnost a obratnost celé soutěžící šestnáctky ve šroubování matek s podložkami. To už ale přihlížející davy diváku doslova oblehly soutěžící, takže výsledek byl znám až po zásahu moderátorů, kteří museli slovem prorazit cestu pro rozhodčí, aby mohli zapsat výsledky na tabuli. A to jsme ještě měli štěstí, že soutěžní čas odměřovaly již z dálky viditelné přesýpací hodiny, které moderátoři „spouštěli“ úderem na gong.

Mezi tím si týmy lámaly hlavy nad indiciemi, které v průběhu soutěže získaly. Indicie byly - známka, víno, život, věrnost

a hlava, a i když se v závěru moderátoři pokusili napovědět, že že heslo je podstatné jméno v prvním pádu, které je v každé obci, výsledné odpovědi týmů byly velmi zajímavé. Na tabulkách družstev se skvěly kuriozity typu hospoda, prezident či církev, což od správné-

ho výsledku-pes, bylo docela daleko. Nu a tak se stalo, že některé dosud vedoucí týmy „ostrouhali mrkvičku“, a zvítězili ti, kteří měli nejen svaly, ale i mozek a to byli naši vrchoslavští reprezentanti, konkrétně Barča Leciánová, Lenka Šebelová, Hela Coufalíková, Lukáš Mička, Honza Dostál, Kuba Zahradník. Za vyhlášením výsledků stála nejvyšší rozhodcovská autorita a mozek soutěží – hlavní paklíč v podání Evy Baškové. Ano, čtete správně, rozhodčí byli nazýváni paklíči a patří jim velký dík za zdárný průběh všech soutěží.

Než však došlo k předání cen a hlavně nádherných dortů se znaky obcí vyrobených Monikou Obdržálkovou, dostali jsme ještě jedno překvapení – show našeho starosty a dua Tonda s Frantou. Jejich jednotlivé scénky byly odměněny bouřlivým potleskem a smíchem všech přihlížejících, no a starostovi se konečně splnil i dávný sen, někoho oddat.

Večerní zábava jen podtrhla kvalitu celého dne a nad ohňostrojem, který byl doslova za pár korun, se mnohým zatajil dech.

Co na závěr? Snad krátké shrnutí:

- akce se připravovala od počátku roku s týmem dobrovolníků, bez kterých by obec nebyla schopna dosáhnout tak famózního výsledku; upřímně jim děkuji
- za skvělou přípravou Zamlýní stojí skupina obecních zaměstnanců, kteří i vyšperkovali obec, a že byla krásná, ocenili mnozí přespolní
- starostovi se podařilo získat celou řadu sponzorů, díky nimž mělo celé odpoledne a večer fantastickou výpravu
- dle odhadů se odpoledního klání zúčastnilo více jak 600 lidí a téměř 300 jich přišlo na večerní zábavu v podání Kanců paní nadlesní
- díky našim spolkům se nám podařilo všechny nakrmit a napojit a doufám, že do sytosti
- o vdolečích pečených paní Libou Vaculíkovou si dodnes povídá celá budova Olomouckého kraje

Takže díky za klíč k mikroregionu a příští rok se pokusíme jej zase získat.

**VŠEOBECNÁ
ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA
ČESKÉ REPUBLIKY**

**Stavebniny
Kojetín**

RESPONO®
NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Stavebniny
Radek SUCHOMEL

VRCHONET.CZ o.s.

**ZEMĚDĚLSKÉ OBCHODNÍ DRUŽSTVO
AGRISPOL
Mořice**

Stejně tak, jak se žádná akce neobejde bez obětavých organizátorů, tak se ani neobejde bez mecenášů které v dnešní době nazýváme sponzory.

Na těchto místech obec Vrchoslavice děkuje všem sponzorům, kteří přispěli finanční částkou k tomu, aby akce „Mikroregion němčicko se baví“ proběhla.

Loga všech sponzorů najdete na této stránce. Zmínit ale chceme ty hlavní.

Olomoucký kraj ze svých zdrojů uvolnil částku 30 000,- Kč, která pomohla financovat kulturní část akce. Taky všichni účinkující z Olomouckého kraje pochází.

VZP ČR se podílela na sponzoringu občerstvení pro účinkující a soutěžící. V případě potřeby byli také ochotni vyčerpaným soutěžícím, a nejen jim, změřit krevní tlak.

Pomůcky a rekvizity využitě při soutěžích byly financovány z příspěvku České spořitelny a.s.. Kdo akci navštívil ví, že jich nebylo málo.

Základní škola

Dne 2. září jsme slavnostně zahájili nový školní rok 2013-2014 za účasti hostů z OÚ, rodičů prvňáčků, žáků a pracovníků školy.

Slavnostní projev přednesl starosta OÚ Dušan Svozilek a ředitelka školy Ilona Vašinová. Poté byli představeni všichni prvňáčci: Jakub Halajko, Jakub Handl, Kateřina Handlová, Klára Handlová, Adéla Jelenová, David Matoušek, Lucie Rubanová, Viktor Smékal a Karel Šrámek. Z rukou starosty obdrželi Uvítací listy. Milou vzpomínku na začátek školního roku budou mít všichni žáci. Zástupce OÚ paní Jaroslava Kvasničková jim předala tašku s logem Obce Vrchoslavice.

Přivítali jsme i ostatní žáky a všem žákům i rodičům jsme popřáli hodně úspěchů.

Naše škola má tedy v letošním šk. roce 9 prvňáčků, 10 druháků v jedné třídě, kterou učí Mgr.

I. Vašinová, 5 třetáků a 6 čtvrtáků ve druhé třídě, jejichž třídní učitelkou je Mgr. Lenka Štarhová. Kapacita školní družiny je 25 žáků. Činnost ŠD povede p. vychovatelka Iva Baláková. O hezké a čisté prostředí se nám postará školnice paní Eva Marečková.

Všem učitelkám a pracovníkům ZŠ i MŠ přeji šťastné vykročení do nového školního roku. Závěrem chci poděkovat zřizovateli OÚ, který i v letošním šk. Roce poskytne naší škole finanční příspěvek 1.000,-Kč na žáka, který bude moci škola využít k nákupu učebnic a školních pomůcek.

Mgr. Ilona Vašinová, řed. školy

Prvňáčci se už pilně učí

Všichni žáci naší školičky

Nový prvňáčci s uvítacími listy a dárkem

Akce

Májová telátka

„Už zase jdete na teleta?“, ptají se ti, kteří se ještě výpravy na teletník nikdy nezúčastnili. Ano, dorůstají nové generace dětí, které se rády podívají a ti odvážní i osahají telátka, ale i velké krávy. A zájem roste nejen u nejmladší generace.

Letošní májová návštěva teletníku 25.5.2013 byla zpestřená výrobou banánového

koktejlu z čerstvého mléka. Mixování se ujal sám Roman Palát. Ta jedinečná chuť čerstvého mléka a banánu se vryla do paměti i těm nejmenším. Důkazem je příhoda ze života:

„Vojtíšku, tady máš na svačinku koktejl“.

„Ten vypadá nějak divně,“ nedůvěřivě si chlapec prohlíží narůžovělý nápoj.

„Divně? Co je divného na jahodovém koktejl?“, diví se maminka tříletého Vojtíška.

„Jahodový? Mami, kdyby ses byla s námi podívat na telátka, tak bys věděla, že koktejl se dělá z banánu. Strejda Roman ho tam teda dával.“

Po ochutnávce lahodného nápoje byla připravena soutěž pro všechny věkové kategorie. Dva vyrovnané týmy soutěžily, kdo lépe nakrmí soutěžní dojnici a kdo z ní nadojí více mléka. Do soutěže byla nominovaná kráva neznámého plemena. Protože měla tělo z kartonové lepenky a zrovna drobně mrholilo, ing. Palát ji zapůjčil svoji červenou softshellovou vestu a hned bylo jasné, že se jedná o plemeno červeno strakaté.

Podzimní telátka se s technických důvodů odsouvají na pozdější, možná až adventní čas. O termínu budete informováni obecním rozhlasem a letáčky na obvyklých místech. A že to bude opět nezapomenutelný zážitek, na to si trůfám přísahat už teď. Kdo ještě teletník nenavštívil, bude mít příležitost.

ADPA

Myslivecký dětský den

1. června jsme společně s dětmi oslavili jejich svátek. Na Zamlýní byly již od rána připraveny hry a soutěže pro děti. Zvěřinové občerstvení pro jejich rodiče a dárky pro všechny.

Divadelní představení

O zájezdu do divadla jsme dlouho mluvili. Nakonec jsme vybrali činohru Romeo a Julie v Mahenově divadle v Brně a ve čtvrtek 20.6. společně vyjeli. Bohužel jsme se trefili do „léta“, které právě začalo a cestou jsme se ve vyhřátém autobuse těšili do klimatizovaného divadla. Historická budova Mahenova divadla klimatizaci postrádá a proto pro mnohé nešlo ani tak o zážitek kulturní jako teplotní.

Zkoušky a zvěřinové hody

V sobotu 14. září myslivecké sdružení Mořice - Vrchoslavice na své chatě pořádalo zkoušky psů a zvěřinové hody. Všichni si pochutnali a i přes velmi nepříznivé počasí se nás sešlo hodně a akce se vydařila.

Mikroregionem na kole

Sedmý ročník byl ve znamení nejen uplakaného rána, ale téměř celého dopoledne. To silně ovlivnilo jinak hojnou účast na této akci. Většina rodičů zůstala raději doma a vyrazili jen otrlí do pláštěnek oděni cyklisté. I přes tyto drsné podmínky na ně čekaly výborné koláčky od paní Vaculíkové a Svačinové. Cyklisté z blízka i daleka se na ně těšili již od loňska. Oběma dámám tímto děkujeme.

... o dalších akcích, které obec sama pořádala, případně na jejichž organizaci se podílela informujeme na jiných místech našeho zpravodaje

Vítání občanků

V neděli 15.září se v zasedací místnosti obecního úřadu konalo letošní Vítání občanků. Přivítáno bylo pět dětí v doprovodu svých rodičů a blízkých. V programu pro ně vystoupily s pásmem básniček děti ze základní školy. Po podpisu pamětní knihy si maminky odnesly kytičku a pro své dítě obdržely malé dárky.

Přivítány byly:

Anna Bačková

Eliška Sázelová

Alena Řezáčová

Alžběta Červeňáková

Lukáš Fialka

SDH Vrchoslavice

Vážení spoluobčané,

V letošním roce náš sbor pořádal společenský ples s kapelou Duo Dreams a Memoriál Vladimíra Novotného na Zámlyní, na kterém každoročně vzpomínáme na našeho dlouholetého velitele. Také se nám podařilo dostat dotaci na opravu naší Tatry CAS 32-T 138, která se již dokončuje a stále pokračují opravy na naší CAS 25-Š 706 RTHP.

Naše JPO měla letos i několik výjezdů a to při náhlém dešti, když se nám ucpala propust' pod dálnicí a pomáhala hledat uprchlíka z Viceměřického ústavu. Na podzim se jistě zúčastní námetového cvičení.

Sportovní družstvo SDH Vrchoslavice se zúčastnilo celkem 10-ti závodů a jedny nás pravděpodobně ještě čekají. V letošní sezóně poprvé soutěžili i naši nejmladší a to naše děti. Zúčastnili se dopoledne 7.9. 2013 závodů ve Viceměřicích , kde odpoledne perlili i naši borci Veteráni.

Tabulka výsledků soutěžního družstva SDH Vrchoslavice:

	Muži	Ženy	Umístění
Medlov	-----	24:93	Ženy 3. místo
Němčice nad Hanou	43,5	35,4	Muži 5. Místo, ženy 2.místo
Vrchoslavice	28,4	45,2	Muži 3. Místo, ženy 3.místo
Křenovice	-----	27,85	Ženy 7. místo
Mořice (MAS)	31,1	48,9	Muži 6.místo, ženy 4.místo
Hruška	22,16	21,12	Muži 4. Místo, ženy 1. místo
Mořice	28,5	41,0	Muži i ženy 1. místo
Doloplazy	19,06	24,92	Muži 1.místo, ženy 3.místo
Dobromilice (noční)	N.P	26,46	Ženy 4.místo

Letošní sezóna bohužel nepatří k nejpovedenějším, ale naše závodní družstvo vzeře všechny své síly a udělá vše pro to, aby další sezóna vypadala lépe.

V neblížší době se ještě uskuteční tradičně netradiční hodové klání, které se bude konat 28.9. 2013 v areálu Zámlyní a dne 9.11. 2013 se po obci uskuteční sběr starého železa a elektroodpadu. A závěrem roku tradiční Štěpánská zábava se skupinou Relax v místné sokolovně.

Přejeme Vám klidný a pohodový zbytek roku bez úrazů, požárů a jiných nepříjemností.

Členové SDH Vrchoslavice

Z činnosti T. J. Sokol Vrchoslavice 1946

Postup do I. A třídy nadosah

Situaci, která nastala po skončení uplynulého ročníku I. B třídy HFŽ, lze vcelku právem označit za historický úspěch vrchoslavského fotbalu, třebaže ne již zcela završený.

S 53 body se totiž Vrchoslavice umístily na druhém místě tabulky dané soutěže a dodatečně jim byla doručena nabídka k postupu do vyšší soutěže, tedy I. A třídy. Vzhledem k vysokým finančním nárokům, které jsou se vstupem i s působením v dané soutěži spojeny, se nakonec výbor Sokola 1946 rozhodl ponechat nabídku k postupu nevyužitou, a naše mužstvo tak bude nadále působit v I. B třídě, která je již sama o sobě velmi kvalitní a nabízí řadu pro fanoušky atraktivních utkání.

Rockový mlýn 2013

Poslední červnový víkend se na Zamlýní ve Vrchoslavicích uskutečnil v pořadí již devátý ročník hudebního festivalu Rockový mlýn. Rádi bychom touto cestou poděkovali všem členům Sokola 1946 i všem ostatním přátelům vrchoslavského fotbalu za pomocnou ruku při přípravách či průběhu celé akce. Počasí festivalu opět přálo, a tak bylo Zamlýní 28. a 29. června slušně zaplněno fanoušky rockové muziky i dobré zábavy.

Rockový mlýn je jedním ze stěžejních zdrojů příjmů pro finanční zabezpečení sportovní činnosti našeho klubu. Proto jsme vděční všem Vám – občanům Vrchoslavic – za trpělivost, toleranci a často také vstřícnost, se kterou k této akci každoročně přistupujete. Podporujete tím vrchoslavský fotbal a jeho zachování.

Turnaj starých pánů

Za účasti týmů z Dobromilic, Držovic, z Tištiny a domácích Vrchoslavic se v sobotu 17. 8. uskutečnil již tradiční turnaj starých pánů, resp. bývalých hráčů, pořádaný vrchoslavským Sokolem 1946. Již potřetí se tak mohli setkat staří kamarádi i rivalové a předvedenou hrou dokázali, že jejich souboje jsou fotbalově i divácky stále atraktivní.

Vítězně nakonec turnaj zakončili chlapi z Dobromilic, kteří byli v penaltovém rozstřelu finále úspěšnější, než domácí výběr. Třetí skončili Držovice, čtvrté místo obsadil Tištín. Za Sokol 1946 nastoupili např.: Bob Štěpánek, Jirka Oulehla, Arnošt Matoušek, Lad'a Ošťádal, Staňa Příbyl, Petr a Martin Zedníčkovi, Drahoš a Luboš Prášilovi, Petr Fidra, Petr Večerka, Lad'a Zgoda či Mira Florián.

Začátek nové sezony

T. J. Sokol Vrchoslavice 1946 vstoupil do nové sezony vcelku úspěšně. Po pěti utkáních (článek aktuální k 8. září) je s devíti body na čtvrtém místě tabulky a na její čelo ztrácí tři body. Z tradičních derby má za sebou vítězné domácí utkání proti Pivínu (4:0) a před sebou očekávaný zápas proti Nezamyslicím (22. září v 16:00 hodin na hřišti ve Vrchoslavicích). Srdečně zveme všechny příznivce nejen na toto, ale samozřejmě také na všechna ostatní utkání místního Sokola 1946.

Aktuální internetová prezentace Sokola 1946 je pro všechny zájemce dostupná na: <https://www.facebook.com/sokol.vrchoslavice>

za Sokol 1946 Dominik Vlč

I.B TŘÍDA SKUPINA „A“ - PODZIM 2013

Datum		Utkání			Začátek	Odjezd	Výsledek
11.8.	Neděle	Fk Býskovice	-	Vrchoslavice	10:15	8:15 AUTA	
18.8.	Neděle	Vrchoslavice	-	Sokol Pivín	16:30		
25.8.	Neděle	Sokol Tovačov	-	Vrchoslavice	16:30	15:00	
1.9.	Neděle	Vrchoslavice	-	Sokol Plumlov	16:30		
7.9.	Sobota	FK Brodek U Přerova	-	Vrchoslavice	16:30	14:45	
15.9.	Neděle	Tatran Všechnovice	-	Vrchoslavice	16:00	13:30	
22.9.	Neděle	Vrchoslavice	-	Haná Nezamyslice	16:00		
29.9.	Neděle	Sokol Mostkovice	-	Vrchoslavice	16:00	14:30	
6.10.	Neděle	Vrchoslavice	-	Sokol Radslavice	15.30		
13.10.	Neděle	FK Kojetín- Koválovice-B	-	Vrchoslavice	15:00	13:30	
20.10.	Neděle	Vrchoslavice	-	SK Lipová	15:00		
26.10.	Sobota	TJ Horní Moštěnice	-	Vrchoslavice	14:30	13:00	
3.11.	Neděle	Vrchoslavice	-	FC Kostelec na Hané	13:30		
10.11.	Neděle	Vrchoslavice	-	FC Býskovice	13:30		
17.11.	Neděle	Sokol Pivín	-	Vrchoslavice	13:00	11:45 AUTA	

VŠECHNY ODJEZDY NA ZÁPASY OD KOSTELA VRCHOSLAVICE!!!

Turnaj starých pánů

Sportovní klub TJ Sokol Vrchoslavice

Na jaře letošního roku jsme stáli před rozhodnutím, zda otevřít a provozovat sokolský sportovní klub. Na jedné straně nás motivovala představa o vzniku nového místa pro setkávání a konání různých kulturních akcí, a také představa o novém prostoru přizpůsobeném především pro rodiče s dětmi a všechny ty, kteří chtějí trávit volný čas s přáteli, v příjemném nekuřáckém prostředí. Na druhé straně panovaly oprávněné obavy o náročnosti a udržitelnosti tak nelehkého projektu.

Celý tento záměr nebyl založen na vidině velkých zisků, ale na reálných předpokladech, že byt' i jedna jediná koruna, kterou se nám při provozu sportovního klubu podaří vydělat je příjem, který můžeme investovat do podpory dětí na táborech, výletech a různých akcí konaných pod záštitou našich členů a spřízněných organizací.

Po takřka 5 měsících provozu musíme přiznat, že začátky byly náročné a přinášely sebou obrovské investice a spoustu dobrovolnické práce ochotných občanů. Nic méně podařilo se nám vybudovat nové místo, které nabízí nespočet různých možností využití. Důkazem je konání několika akcí pro děti jakož to bylo „Ukončení prázdnin se zmrzlinou pro školáčky“, „Kreslení na sklo“ dále „Turnaj v pexesu“, velice vydařený výlet do Brna pro děti i rodiče a spousta dalších radovánek. Další a to velice atraktivní aktivity pro všechny návštěvníky byl pořádaný koncert Gálouců, den Otců, velice úspěšná „Cuketománie“.

V současné době je sokolský sportklub se stále zažitým názvem „Moták či Motorest“ přizpůsoben a vybaven pro pořádání soukromých akcí (oslav, brán, srazů, svateb) tak i pro firemní posezení. Pro naše příznivce je připravena široká nabídka občerstvení pro zpříjemnění relaxace, odpočinku a zábavy.

S blížícím se koncem léta se začínáte ptát, jestli bude klub otevřený i přes zimu, že s ním počítáte, a mnozí z vás nám dali najevo, že se vám v klubu líbí. To, že se stal součástí vašeho života nás velice těší a říkáme ano, klub i nadále bude otevřený. Současně si uvědomujeme, že nás čeká daleko víc práce, než v předchozích pěti měsících, kdy návštěva našeho klubu byla spojena s cyklistikou, s hrádky na pískovišti či houpačkách, příjemným posezením na venkovní zahrádce a všemi radostmi léta. A proto pro vás dále připravujeme divadelní představení, retro akce, kulturní posezení, vepřové hody, tvořivé setkání a spoustu aktivit, které zpříjemní život v naší obci.

Závěrem mého příspěvku bych chtěl poděkovat. Velký dík patří především všem, kteří se na rozjezdu nelehkého projektu „sportovního klubu“ podíleli a také manželům Zmeškalovým, kteří nám budovu motorestu pronajali za pouhou jednu korunu ročně a umožnili nám tyto prostory používat za účelem rozšíření volno časových aktivit a zvýšení kvality života v obci.

Přijměte touto cestou také vřelé pozvání do našeho klubu, který je pod záštitou Sokolu, ale je přístupný všem, kteří přichází s úmyslem si posedět, pobavit se, setkat se s přáteli, každý občan Vrchoslavic zde může bezstarostně strávit příjemné chvíle.

Daniel Svačina

Starosta TJ sokol Vrchoslavice

Výlet na Brněnskou přehradu

Prázdniny byly v plném proudu, sluníčko svítilo a nás, co jsme zrovna nebyli nikde na táboře, u babičky, u dědečka nebo s rodiči na dovolené, už nebavilo sedět doma. A tak jsme jeli na výlet, který pro nás uspořádala Obec Vrchoslavice společně s TJ Sokol Vrchoslavice.

Doma jsme si nachystali , do nich dali , přidali pořádnou

dávku , protože hlásili velké horko. Na nohy jsme obuli pořádné

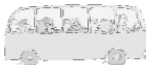
- pár kilometrů nás totiž čekalo, přidali bundy a pláštěnky (co

kdyby náhodou) a v úterý 23. července jsme se všichni setkali na

parkovišti u „motáku“. Tam už na nás čekal veliký i s panem

řidičem. A že nás bylo! Celkem 44 účastníků a z toho 24 dětí různých

věkových kategorií. páliło, ale nikomu z nás to vůbec nevadilo,

protože nálada byla výborná. V 9:30 pan řidič nastartoval a

se vydal směr Brněnská přehrada.

Cesta ubíhala, jen u Brna se to zaseklo, protože tam bylo moc

Vydrželi jsme a o pár chvil později jsme už parkovali na parkovišti pod

Veveří. Hrad je to velký, na velkém kopci, kam se nám s dětmi

ale vůbec nechtělo šplhat. Nahoru vyšplhali jen ti nejzdatnější. My

ostatní jsme zamířili přímo k zánovmímu

přes přehradu.

A zrovna jsme měli obrovské štěstí! Proplouvali nám pod nohama dva

! Kdo si pamatuje, jaká měly jména?

Pak jsme si všichni namasírovali nohy a vydali se

po turistické

značce směr Osada. Cesta vedla do

, pak zase dolů z kopce,

zdlali jsme skály, až jsme nakonec došli na rovnou a pohodlnou

, která vedla kolem přehrady, lesem, blátem i po kamení.

U Cyklistické zastávky jsme to už nevydrželi a zaveleli polední pauzu.

Vytáhli jsme

, posedali na zem či na kameny a poobědvali. Byly

před námi ještě 2 kilometry, byl tedy důvod se pořádně posilnit.

Poslední kilometry nám pak uběhly, ani nevíme jak.

Protože bylo opravdu horko, tak jsme si v restauraci u Princezny znovu odpočinuli, dali si , někteří i , dojedli jsme zásoby a už jsme pospíchali na zástávku parníku, který měl za pár minut přijet a dovézt nás na Přístaviště. Všechny děti na něj zdaleka , aby nás kapitán nepřehlédl (věřte, že přehlédnout či přeslechnout nás opravdu nebylo možné). Nalodili jsme se na palubu, ti unavenější si posedali a nechali se kolébat , užívali si krásný výhled ... až jsme byli na úplném konci. Parník přirazil k přístavišti a my jsme museli loď opustit. Naposledy jsme zamávali hradu někde v dálce, přehradě plné vody i parníku a hledali náš autobus, který už na nás čekal.

Příjemně unavení jsme v pořádku dorazili domů k mořáku, kde na nás všechny ještě čekal kopeček , a pak už jsme se plní dojmů a zážitků rozešli všichni domů.

Děkujeme obci za organizaci dopravy a TJ Sokol Vrchoslavice za sladkou tečku.

Vrchonet

Naše občanské sdružení uspořádalo pro všechny naše členy a příznivce v sobotu 21. září výlet do Vyškovského pivovaru. Po příjezdu do pivovaru následovala prohlídka s odborným výkladem o výrobě piva. Prošli jsme si technické zázemí pivovaru a na konec prohlídky jsme ochutnali produkci přímo z ležáckých tanků. Po prohlídce jsme se posilnili v pivovarské pivnici , kde zrovna probíhala soutěž ve zpěvu . Za radu sdružení bych chtěl poděkovat všem účastníkům a panu Komínkovi , který nás ve zdraví dovezl domů.

Jan Zímen

Vrchoslavická cuketománie poškádlila chuťové buňky

Nejen kuchařinky si navzájem ochutnaly svoje kulinářské výtvary, jejichž společným jmenovatelem byla sezónní cuketa. První cuketománie, kterou pořádal TJ Sokol ve Sport klubu Vrchoslavice, totiž přilákala celé spektrum gurmánů z blíзка i dále, děti a mužské nevyjímaje.

Čtrnáct soutěžních kousků, jejichž základ tvořila cuketa, šlo doslova na dračku.

„Je jedno, jestli je to sladké, slané nebo tekuté. Jedinou podmínkou je obsazení této sezónní lahůdky,“ sdělila provozní Monika Obdržálková. A gurmáni si opravdu přišli na své. Cuketové koláče několika druhů, omáčka, polévka, guláš zelí nebo noky jako příloha skutečně nadchly. Vybrat ten nejlepší pokrm ze všech nebylo vůbec lehké, zvláště když prim neměla odborná porota, ale i ten nejposlednější hlas mohl rozhodnout.

Podle mlsných jazyčků mělo nejlepší chuť cuketové zelí Marie Horákové, na druhém místě skončily cuketové noky Evy Baškové a do třetice zazářila cuketová sekaná Věry Matouškové.

„Akce byla velmi vydařená, napřed jsme se obávali, aby vůbec někdo přišel a nakonec čtrnáct soutěžních kousků potěšilo všechny,“ řekla Monika Obdržálková s tím, že se Sport klub teprve rozjíždí. „Vymýšlíme všemožné akce pro různé věkové skupiny, aby lidé přišli, poseděli a naučili se znovu být spolu. Na vesnicích se totiž na toto venkovské použití pomalu zapomíná, což je velká škoda,“ dodala duchovní matka akce Eva Bašková.

Vítězné recepty:

Cuketová polévka: (uvařila Martina Dorotka Bašková)

¼ másla, 2 cibule, 3 lžíce hladké mouky, celá cuketa i se slupkou, 1 kelímek 12% smetany, vegeta, sůl, 3 stroužky česneku, pažitka

Na másle zpěníme na kostičky nakrájenou cibulku a našprtáný česnek. Zapražíme moukou a zalijeme vodou. Přidáme na hrubo nastrouhanou cuketu. Povaříme, na závěr zalijeme smetanou. Ochutíme vegetou, solí, můžeme přidat česnek, pažitku nebo jarní cibulku.

Sekaná z cuket: (upekla Věra Matoušková)

sůl, pepř, majoránka, 150 ml oleje, 4 vejce, 200 g polohrubé mouky, 1 cibule, 150 g sýra, prášek do pečiva, 4 stroužky česneku, 500 g cukety, uzenina nebo anglická

Cuketu nastrouháme nahrubo, přidáme polohrubou mouku, prášek do pečiva. Cibuli pokrájíme najemno, nastrouháme sýr, prolisujeme česnek, nalijeme olej, vložíme rozmíchané vejce a okořením solí, pepřem a majoránkou. Vše promícháme, přidáme uzeninu nebo anglickou. Plech vymažeme olejem, vysypeme strouhankou nebo hrubou moukou. Směs na plech rozetřeme. Zapékáme 30 minut při 180-200 °C.

Farská kronika

Také patříte do generace, která prošla výchovným procesem v době socialismu? O náboženství i víře se ve škole nemluvalo a doma většinou mlčelo. Tisk, rozhlas a televize přinášeli informace značně zkreslené a kdo se hlásil k víře v Boha, nikde to veřejně nevykřikoval. Prostě se víra navenek nenosila. Byly ale rodiny, které i přes nepřítel režimu ctily tradice předků a pokračovali ve víře, ve které byli vychováni.

Svědčí o tom zápisy z místní farské kroniky. Zde je přelom padesátých a šedesátých let minulého století:

	1958	1959	1960	1961
Uzavřených církevních sňatků	8	9	4	4
Křty dětí	27	23	24	10
z toho chlapci	12	13	16	7
z toho děvčata	15	10	8	3
Zesnulí farníci	16	8	12	16
z toho muži	10	4	7	11
z toho ženy	6	4	5	5
Počet sv. přijímání	2815	2835	2756	2350

zdroj: Farská kronika

Co to vlastně taková farnost je? V římskokatolické církvi je farnost podle kanonického práva i českého práva samostatnou církevní právnickou osobou. Většina farností má územní charakter, jejími členy jsou všichni katolíci mající kanonické trvalé nebo přechodné bydliště na území farnosti.

Statutárním orgánem teritoriální i personální farnosti je farář, případně moderátor společné duchovní správy, nebo administrátor farnosti, který je biskupem pověřen duchovní službou pro danou oblast či skupinu osob. Farář na rozdíl od administrátora farnosti smí být biskupem odvolán pouze z důvodů vymezených církevním právem, v praxi však tato omezení v podmínkách české církve nebývají biskupy příliš respektována. Farář je chápán jako stabilní a řádný duchovní správce farnosti a má povinnost sídlit ve farnosti. Administrátorem farnosti může být kněz ve farnosti sídlící jako její provizorní správce, ale v českých podmínkách je jím častěji kněz do této farnosti dojíždějící, který je zároveň farářem jiné blízké farnosti, v níž sídlí. Tak je tomu aktuálně i ve Vrchoslavicích. Farář i administrátor mají odpovědnost jak za samotnou náboženskou duchovní správu (in spiritualibus), tak za ekonomickou správu (in materialibus).

Ve farnosti mohou kromě faráře působit také farní vikář (dříve označovaný jako kaplan), výpomocný kněz (kněz v důchodu či kněz trvale pověřený jinými úkoly, např. vyučováním na univerzitě), trvalý nebo dočasný jáhen nebo pastorační asistent.

Mezi další orgány farnosti patří pastorační rada a ekonomická rada farnosti, které se jako poradní a pomocné orgány faráře či administrátora farnosti podílejí na pastoračních aktivitách a správě hospodaření farnosti. V mnoha farnostech, zejména méně živých, však tyto orgány nejsou ustaveny.

Vrchoslavická farnost za posledních 284 let ...

Posloupnost farářů ve Farnosti Vrchoslavice	období	počet let
Jan Václav Ferdinand Vejlupek	1729 - 1738	9
Jan Antonín Heikenfelder	1738 - 1752	14
Antonín Norbert Rozarius	1752 - 1775	23
Antonín Bojan	1776 - 1792	16
Jan Antonín Ruth	1792 - 1796	4
Jiří Ležatka	1796 - 1804	8
František Bollreich	1804 - 1806	2
Augustin Tempele	1806 - 1812	6
Martin Dvořák	1812 - 1823	11
Hynek Pohl	1824 - 1842	18
Václav Valsa	1843 - 1871	28
Adolf Špachta	1871 - 1877	6
Petr Pichler	1877 - 1886	9
František Hala	1886 - 1920	34
František Kroupa	1920 - 1937	17
Alois Kolář	1938 - 1944	6
Alois Valášek	1946 - 1974	28
Jofef Bradáč	1974 - 1981	7
Alios Kotek	1981 - 2012	31
Tomáš Strogan	2013 - dosud	

Farnost má vždy svůj farní kostel, kde se soustředí bohoslužby farního společenství, kromě farního kostela mohou být ve farnosti i další (tzv. filiální) kostely a kaple. Sídlem farnosti bývá fara, v níž obvykle farář bydlí a v níž zpravidla probíhají i některé administrativní, náboženské, společenské nebo další aktivity farnosti. Filiální obce (též filiálky či lokálie) jsou obce spadající do určité farnosti (jejíž sídlo není v oné obci).

Možná jste si jen osvěžili to, co jste se kdysi učili náboženství. Možná jste se dověděli i něco nového. Třeba se příště při listování farskou kronikou další zajímavosti které vám na těchto stránkách přiblížíme.

ADPA

Zdroj: Farská kronika, Wikipedia, kniha Vrchoslavice

Vysloužilé úsporné žárovky patří do sběrných nádob, aby nezamořily životní prostředí

Pokud úsporné žárovky skončí v odpadu namísto ve specializované sběrné nádobě, představují ekologickou hrozbu. Obsahují totiž malé množství toxické rtuti. Ročně tak na skládkách zbytečně skončí 75 kilogramů toxické rtuti. Pokud by se toto množství dostalo do přírody, mohlo by znečistit vodu v objemu 238 Máchových jezer.

„Úsporky“ do koše nepatří

Když doslouží klasická wolframová žárovka, obvykle putuje do koše. V domácnostech však „wolframky“ postupně nahrazují úsporné zdroje: zejména malé kompaktní či lineární zářivky. Ty ale obsahují velmi malé množství toxické rtuti. Vydrží mnoho let a spotřebují o 25–90 % méně elektřiny než klasické žárovky. Když ale doslouží, nesmí se vyhodit do koše, ale odevzdat k odborné recyklaci, kterou zajišťuje nezisková společnost EKOLAMP. EKOLAMP zpětně odebírá a recykluje nejen světelné zdroje, ale i průmyslová svítidla.

Při náhodném rozbití zářivky stačí místnost dobře vyvětrat, střepy zamést a odvézt do sběrného dvora.

„Při ukládání většího množství úsporných světelných zdrojů na skládkách komunálního odpadu dochází k unikům rtuti do ovzduší nebo do půdy a vody,“ vysvětluje Matěj Man z organizace Arnika. Vyšší koncentrace rtuti mohou znečistit půdu i vodu, v níž se rtuť může transformovat do obzvláště nebezpečné organické formy, která je nebezpečná především pro nervovou soustavu.

Kam s nefunkčními úspornými zářivkami

Vysloužilé zářivky je potřebné odnést do sběrného dvora, nejbližší prodejny elektrů či takzvaných malých sběrných nádob, kterých je nyní k dispozici více než 1500. „Nacházejí v obchodních centrech, úřadech a v řadě firem. Každoročně se jejich počet zvyšuje o další stovky. Více informací o rozmístění sběrných nádob a správné likvidaci úsporných žárovek je na www.ekolamp.cz.

(prosím napište název obce/města) má malou sběrnou nádobu umístěnou (prosím napište místo).

Sběrný dvůr, který se (prosím vyberte v obci/ve městě) nachází je otevřen (prosím doplňte adresu a otevírací dobu). Sběrný dvůr je dostupný jak občanům, tak živnostníkům podnikajícím v katastru obce.

O společnosti EKOLAMP s.r.o.

Společnost EKOLAMP je neziskovou organizací, která byla v roce 2005 založena tuzemskými pobočkami společností Philips, OSRAM, GE Industrial a NARVA B.E.L./ČR. EKOLAMP vytváří síť sběrných míst a zajišťuje sběr a soz použitých osvětlovacích zařízení, jejich zpracování včetně následného materiálového využití a odstranění zbytkových odpadů. Více informací na www.ekolamp.cz

Moravská vlajka

„Mami, co je to na radnici za vlajku?“ , možná jste byli i vy této otázce od svých potomků vystaveni.

Možná jste je taky odbyli odpovědí že je to asi vlajka obce, nebo se vymluvili že jste si nestihli všimnout anebo je odkázali na paní Kvasničkovou či starostu obce, kteří to určitě budou vědět.

Červík zvědavosti ale hlodal. Co to na té radnici viselo? Musím příště zpomalit a pořádku si tu vlajku prohlédnout. Opravdu tam byla vlajka, jakou do té doby na radnici občané neviděli. Pár kliknutí na vševědoucím internetu ukázalo, že se jedná o vlajku moravskou.

V letošním roce jsme si připomněli významné výročí 1150 let od příchodu Cyrila a Metoděje k nám na Moravu. Tato událost měla obrovský kulturní a duchovní význam nejen pro naši zem, ale také pro velkou část Evropy. Tuto důležitou událost v našich dějinách si obce a města mohli připomenout právě vyvěšením moravské vlajky.

Dnešní hojně rozšířená podoba moravské vlajky vychází ze zemských barev, zlaté a červené, kterých se od počátku 19. století používalo k výzdobě, později začaly být vyvěšovány i jako prapory. Oficiálního stvrzení se dočkaly v roce 1848, kdy poslanci Moravského zemského sněmu schválili 5. článek nové moravské ústavy, ve kterém se definuje zemský znak a zemské barvy: „Země moravská podrží dosavadní svůj erb zemský, totiž orlici vpravo hledící, v poli modrém a červenožlatě kostkovanou. Zemské barvy jsou zlatá a červená.“ Od stanovených zemských barev byla následně odvozena moravská vlajka, kterou tvoří dva vodorovné pruhy. Horní pruh je žlutý, spodní je červený. V druhé polovině 19. století a počátkem 20. století, v době vzestupu nacionalismu, to byla právě moravská vlajka, která sjednocovala obyvatelstvo naší země bez ohledu na národnost. Ačkoliv události dvacátého století nebyly pro její užívání příliš příznivé, najdeme o ní doklady za první republiky, po roce 1945 i kolem roku 1968.

Nový impuls k rozšíření přišel po uvolnění poměrů po roce 1989. Tradiční žlutočervené moravské vlajky začaly být opatřovány zemským znakem – šachovanou orlicí v modrém poli, a to z důvodu odlišení od jiných podobných vlajek. Tato varianta si pro svoji srozumitelnost i estetickou úroveň získala velmi rychle oblibu po celé Moravě a stala se základní a všeobecně uznávanou podobou moravské vlajky současnosti.

Další impuls k rozšíření přišel po uvolnění poměrů po roce 1989. Tradiční žlutočervené moravské vlajky začaly být opatřovány zemským znakem – šachovanou orlicí v modrém poli, a to z důvodu odlišení od jiných podobných vlajek. Tato varianta si pro svoji srozumitelnost i estetickou úroveň získala velmi rychle oblibu po celé Moravě a stala se základní a všeobecně uznávanou podobou moravské vlajky současnosti.

Třeba těchto pár řádků pomohlo vyjasnit otázníky na jazyku nejen malých spoluobčanů. Ale oni přijdou s dalšími otázkami, a budou ještě všetečnější ☺.

*Zdroje:
Historie moravských symbolů a barev
Občanská iniciativa „Za vyvěšování moravské vlajky“
Moravská národní obec, o. s.*

Výstava zavzpomíná na Masaryka a připomene 95. výročí naší samostatnosti

„Dnešního dne v celé naší republice, ve všech městech a myslím ve všech osadách a vesničkách, je oslavován 28. říjen jako jubilejní den osvobození našeho dříve ujařmeného národa. Tuto radostnou událost prožívá jistě každý občan tohoto státu, který ten stát uznává a který ho má rád. My, v naší obci oslavujeme toto jubileum tímto sice skromným způsobem, ale za to tím srdečnějším a upřímnějším...“ – zahajoval svůj projev k desátému výročí vzniku ČSR v roce 1928 tehdejší starosta Vrchoslavic pan František Králík.

Od projevu výše uvedených slov uplyne v říjnu letošního roku již 85 let. Pro mnoho lidí je vznik Československé republiky v roce 1918 již spíše jen formálním státním svátkem, kdy se kladou věnce a zní projevy. Jde přitom o jev do určité míry přirozený, jelikož ze života každé generace vyrůstají nové a nové významné dny, potažmo významná výročí. Tato mladší a aktuálnější výročí jsou pak vždy spojena s živou lidskou pamětí, a proto jsou vnímána mnohem osobněji – jednoduše řečeno: značná část obyvatelstva je zažila, a vnímá je tak více jako součást svého vlastního života.

Přes všechny tyto skutečnosti, 28. říjen vždy byl, je a již navždy zůstane symbolem naší státní samostatnosti, zůstane vzpomínkou na všechny známé i neznámé, slavné i bezejmenné bojovníky za ideály našich dějin – za svobodu, samostatnost, demokracii, národní hrdost, pravdu. A přestože nám dnes tato slova připadají snad až příliš patetická a sentimentální, v dějinách naší země měla vždy své reálné ztělesnění – nejen vojáci na bojištích světových válek, ale také všichni obyčejní lidé ve svých profesích, spolkových či rodinných životech, ve městech i na vesnicích. Ti všichni dokázali pracovat, obětovat se a často také trpět pro náš stát.

Jako skromnou, ale za to upřímnou vzpomínku a výraz díky všem těmto lidem se ve Vrchoslavicích v prostorách bývalého zámku (dnes fara) uskuteční u příležitosti 95. výročí vzniku ČSR výstava „Masaryk ve vzpomínkách“. Na uspořádání výstavy spolupracují **T. J. Sokol Vrchoslavice 1946 a Masarykova společnost Prostějov**. Výstava bude zahájena 25. října a dle zájmu veřejnosti bude trvat až do konce roku; vstup bude pro všechny návštěvníky bezplatný. Podrobná otevřací doba výstavy i doprovodné informace budou průběžně doplňovány na internetové stránky www.pamatniktg.m.cz

Rád bych na tomto místě poděkoval panu faráři Stroganovi za souhlas s částečným využitím farní budovy a panu Mičkovi za pomoc při nalezení pro výstavu vhodných prostor. Rád bych také všechny občany Vrchoslavic i okolních a ostatních obcí co nejsrdečněji pozval k návštěvě této vzpomínkové expozice. Má za cíl připomenout a lidově zavzpomínat na to dobré, co spočívá v základech našeho státu a co nám v dnešní době bohužel často schází...

Dominik Vlč

Statistika

.... i do tohoto čísla našeho zpravodaje vkládáme několik řádků pro milovníky tabulek, statistik a přehledů

Počet obyvatel a domů v obci

	Vrchoslavice	Dlouhá Ves	celkem	Počet domů
1869			427	84
1880			490	104
1890			549	110
1900	401	154	555	111
1910	432	165	597	119
1921	427	161	588	125
1930	461	159	620	143
1938	471	163	634	143
1950	423	132	555	153
1961	491	161	652	151
1970			618	158
1980			612	158
1991			605	182
2001			604	184
2010			596	
2013	508	103	611	

Mikro foto soutěž

Vyzýváme všechny náruživé fotografy, lovce záběrů, uživatele amatérských i profi fotografických přístrojů, mobilních telefonů a jiné zvětšovací techniky!

Vyzýváme vás k zaslání fotografií, které jste pořídili na akci „Mikroregion Němčicko se baví“, která proběhla letos v naší obci na Zamlýnín. Zašlete do soutěže maximálně 5 fotografií z této akce na adresu: obec@vrchoslavice.cz. Do předmětu uveďte „Mikro foto soutěž“.

Uzávěrka soutěže je 31.10.2013.

Fotky bude vyhodnocovat porota složená z paklíčů a autoři tří nejpovedenějších fotek budou odměněni poukazem na pizzu ve Sportklubu. Těšíme se na vaše díla.

Vrchoslavické hody

Sobota 28. 9. 2013

Tradiční klání v netradičních soutěžích

Připravuje SDH Vrchoslavice
Zamlýní od 13.30 hod

Neděle 29. 9. 2013

Hodová mše svatá

kostel sv. Michaela v 9.00 hod

Koláčkové posezení

Připravuje TJ Sokol Vrchoslavice
Sport klub od 15.00 hod

Stromy s příběhem...

Moji milí čtenáři. Začínáte číst druhý díl seriálu o stromech v naší obci. Ještě než se začtete do dalších řádků, musím se přiznat že dnešní hrdina o se nachází za hranicemi našeho katastru. Mám pro vás příběh o kaštanu, příběh spojený s lidským osudem. Všichni máme svoje oblíbence. Já už od útlého dětství obdivuju kaštany. Už to tak vypadá, že to bude láska na celý život.

Začalo to kdysi dávno v dětství, kdy mě přes tenkou látku tepláků studily na kůži lesklé plody nasbíraných kaštanu. Na dotek byly hladké. Dalo se s nimi hrát a vyrábět z nich roztočivná zvířátka. Mezi spadáním listů jsme hledali, kdy se v podzimním slunci zaleskne ta hnědá hlavička čerstvě vyloupělého kaštanu. Chodili jsme je se školkou sbírat na Zamlýně. Byla jich tam spousta.

Když jsem pak v druhé třídě základní školy našla v čítance na straně 114 báseň Zdeňka Kriebela, věděla jsem že ji do smrti nezapomenu. Možná si i vy vzpomenete na dva veršičky:

Kaštan

Zdeněk Kriebel

*Kaštane! Už rozsvit svíčky
zlatou jiskrou od hvězdičky.
Aby lidé z noční směny
měli chodník osvětlený.*

Až o pár let později, při návratu z májových tanečních zábav jsem si všimla jedné nepřesnosti. Návrat určitě býval dřívě, než návrat z nočních směn. A přesto už bylo takové světlo, že nebylo třeba pouličního osvětlení! Snad básník jen neměl představu o pracovní době, protože rozkvetlý kaštan skutečně při svitu měsíce září jako svíčkami ozdobený strom.

Kaštan byl pro básníky velkou inspirací ve všech dobách. Sborník veršů československých a sovětských básníků, vydaný v roce 1985 ke 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou byl tehdy nazván Barikáda z rozkvetlých kaštanů. Třeba ji někdo z vás má doma v knihovně.

V době, kdy jsem navštěvovala střední zemědělskou školu ve Vyškově jsem se dověděla o výskytu škůdce těchto nádherných stromů, který se šířil z Balkánu přes Rakousko do střední Evropy. Do ČR se dostal počátkem devadesátých let minulého století (první výskyt v okolí Lednice, Valtice, Břeclav). Tento zákeřný škůdce, klíněnka jírovcová, je denní, 4mm dlouhý motýl, s rozpětím křídel okolo 7 až 10 milimetrů. Jeho larvy parazitují na listech kaštanů a způsobují jejich předčasný opad. Když během léta vídáte kaštany se seschlými listy, není to v důsledku sucha, ani v důsledku poškození chemickým postřikem. Je to dílo klíněnky. V katastru Vrchoslavic se žádný zdravý kaštan nenachází. Občas při cestách do přírody narazím na strom, který se zdá zdravý, ale při podrobnějším prozkoumání jsou výsledky díla klíněnky patrné. Prakticky nikde v Evropě nenajdete strom, který by nebyl napadený. Do Velké Británie tento škůdce dorazil počátkem tohoto století a dnes se vyskytuje ve všech částech ostrovů.

V roce 1999, kdy už byl výskyt klíněnky v ČR kalamitní jsem se rozhodla, že založím novou kaštanovou alej. Intenzivně jsem si přála, aby se našel ochranný prostředek, který by moje milované kaštany tohoto škůdce zbavil. Těšila jsem se a vlastně dodnes se těším, až z nich budou velké dospělé stromy a každý podzim tam budou děti hledat ty kulaté lesklé plody, které je zase budou studit na kůži přes látku kapes tepláků. Vysadila jsem tedy deset stromů (dvouletých sazenic) do meze podél zahrady, až k lipám a kříži. Dnes je pod lipami lavička, z které můžete pozorovat obecní ovečky. Až se půjdete na ovečky podívat, všimněte si cestou, že čtyři z deseti kaštanů přežily. První roky byly pro malé stromky krizové. Klíněnka je silně napadla prakticky hned první rok. Sucho v létě, mechanizace a auta, která občas zajela do meze a v neposlední řadě lidská neopatrnost při sekání trávy, to všechno se pro 60% vysazených stromů stalo osudným. Přesto všechno mi ale zbylé stromy dělají radost. Jeden z nich už má dokonce nádhernou korunu, typickou pro tento strom a už třetím rokem plodí. Do jeho koruny zasahuje lampa pouličního osvětlení. Je to poslední lampa u garáží. Když strom kvete, do toho svítí kulatá lampa, je to skutečně nádherná podívaná, která stojí za spatření.

Co možná (ne)víte o kašatanu, pár botanických údajů ...

Kaštaň koňský – jírovec maďal dorůstá výšky až 25m s kulovitou, mohutnou korunou a kmenem o průměru kolem 2 m. V mládí má hladkou tmavošedou kůru, která je později černavá. Kvete v květnu, červnu nebo v červenci. Květy jsou uspořádány ve vzpřímených, hustých, bohatých až 30 cm dlouhých latách. Korunní lístky jsou zbarveny bíle se žlutými a červenými skvrnkami. Na okraji jsou zprohýbané a bvruté. Příbuzné druhy kvetou červeně či růžově. Pupy jsou velké a lepkavé. Listy jsou vstřícné, dlanitě složené, pěti až sedmičetné, dlouze řapíkaté. Lístky jsou podlouhle obvejčité, nestejně zubaté, na rubu na žilnatině rezavě chlupaté. Mohou dorůstat délky 10 až 25 cm. Plod je až 6 cm velká, ostnitá, světle zelená tobolek s 1 až 3 tmavě hnědými semeny známými jako kaštany. Původně pochází z malého prostoru v horách na Balkáně.

Perlička: kaštan koňský (botanicky jírovec maďal) je navzdory svému jménu je pro koně jedovatý.

Možná právě kvetoucí kaštan se stal inspirací ke složení básně naší spoluobčance Libuše Matysíkové.

KAŠTAN

Libuše Matysíková

*Ohromný silný
Velebný kaštan
Obrovské svícny
Pompézních květů
Lákají*

*Uzdrav se
Pokorou svých dnů
Pokorou svých snů
A zázrakem pohody*

A vy pořád čekáte na ten příběh. Jak se dostanu ke slovu, teda pardon k papíru a můžu mluvit, vlastně psát o kaštanech, tak nevím kdy přestat. Odměnou těm, kteří dočetli až do těchto míst je tento příběh se smutným koncem:

Kaštan u Zelinkova kříže

Ukrajuju krok za krokem cestu do Vítčic. Dálnice mi už sviští za zády. Blížím se k cyklostezce, hranici mezi katastry Vrchoslavic a Vítčic. Odbočím. Rovná asfaltová cesta, jako podle pravítka, dělí pole na dvě části. Pole mezi Vítčicemi a Vrchoslavicemi jsou po sklizni. Vypadají posmutněle. Na jaře a přes léto pole hostila stádo srnek. Někdy jsem jich na Vítčické straně napočítala až dvacet. Chodím sem ráda. Je odtud krásně vidět náš kostel, dědinu mám jako na dlani. Vlevo na horizontu se zvlňují kopce Dražanské vrchoviny. Dnes je dobrá viditelnost, je vidět i vysílač Kojál. Slunce už se chystá do hajan, zbarvuje oblohu na západě do ruda. Noc už bude chladná, pomyslím si a po zádech mi přeběhne mráz. Vítčický les je pořád ještě zelený. Je to tmavá, jakoby unavená zeleň. Chtěla bych na houby. Musím si na to najít čas, dokud rostou. Po hodech už bude les zářit všemi barvami, napadne mě a pokračuju po cyklostezce směrem k Lopatáku. Za zády nechávám zapadajícím sluncem osvětlené Hostýnské vrchy a tyčící se vrchol Kelčského Javorníku. Slunce ztrácí sílu. Už není třeba přivírat oči, klidně se dívám do jeho oranžové koule a kráčím dál. Pole k Vítčicím má svou dominantu. Kousek od hranic katastrů obou vesnic. Tam, uprostřed pole, stojí osamoceny, z dálky viditelný strom. Snad každý pozná, že je to kaštan. Toho stromu není možné si nevsimnout. Proč stojí osamocené, jako sám voják v poli, proč zrovna kaštan, kdo ho tam zasadil? Zase se mi derou na mysl ty samé otázky, už od dětství. Vždycky když ten strom vidím, vynořují se další a další. Jak dlouho už tu roste? Kdo ví... Říká se že přes sto let. Dočetla jsem se, že byl zasazen okolo roku 1904. Sám nic neřekne, stojí a zádumčivě mlčí. Myslí si své. Takových jako jsem já okolo něho prošli za ta léta tisíce. Tak úplně sám tam ale není. Jeho partákem je kamenný kříž. Kdysi se okolo nich vinula polní cesta z Vrchoslavic až do Vítčického lesa, lemovaná třešňovou alejí. Vzpomenu si, jak mi babička vyprávěla, jak právě u kříže si při cestě do Vítčic dělali přestávku a ve stínu kaštanu poseděli. Dnes, i kdyby ještě svítilo slunce, by poloopadaná koruna moc stínu neposkytla. Ten strom je němým svědkem toho, jak člověk přetváří krajinu, svědkem jak se lidstvo chová k přírodě. Určitě si o nás, lidech, nic dobrého nemyslí. Pamatuje políčka, která obhospodařovali sedláci, pamatuje zcelené družstevní lány, je stále svědkem toho, jak každoročně sklízíme z úrodné země víc a víc, chceme brát, málo zemi vracíme. V šedesátých až devadesátých letech minulého století, kdy už třešňová alej ani polní cesta vinoucí se okolo Zelinkova kříže nebyly v aktuálních mapách zakresleny, tak mezi Vrchoslavicemi a Vítčicemi bylo jedno jediné velké pole. Nebyla ještě cyklostezka, nebyla dálnice, jen velké širé lány. Často to byly lány cukrové řepy. Cukrová řepa, ještě nedávno zpracovávaná v Němčickém a Kojetínském cukrovaru, se v té době pěstovala technologií, která vyžadovala i podíl lidské práce. Prvním vstupem kdy lidská ruka zasáhla, bylo dojednocení. Za několik týdnů na to první odplevelení. Pousměju se nad představou, že bych dnes na dětskou otázku „Kam pojedeme o víkend, co je v plánu?“ úplně samozřejmě odpověděla „Pojedeme do řepy“. Děti se z odpovědi spokojí a budou se těšit, že občas mezi zelenými rostlinkami najdou, tak zvané od zajíčka, zabalenou zelenou mentolovou klokanku. Uvědomím si, že se nahlas směju. Nedokážu si totiž představit, že by dnešní rodiny namísto cyklo-výletů, aquaparků, dětských hřišť a jiných vymožeností dnešní doby, že by společně trávily víkendy v poli jednocením cukrovky. Ale právě při těchto pracích se z generace na generaci vyprávěl příběh o Zelinkově kříži. Možná ho znáte v jiném podobě, já předávám tak, jak jsem nakoupila a malinko rozvinula.

Ve Vítčicích měli středně velké, možná spíš větší hospodářství Zelinkovi. Děti neměli. Zelinková se denně modlila, aby jim aspoň jedno dítě Bůh dopřál. Její přání ale vyslyšeno

nebylo. Trápila se tím. Zelinka se otáčel za každou sukní, a nejen Bůh věděl, že to nekončilo jen otáčením. Stará Zelinková se o to víc trápila. Zelinka už dávno rezignoval na trapné poznámky chlapů v hospodě, kdy že hospodářství bude mít dědice. Nejdřív si dodával kuráže kořalkou, aby narážky dokázal odrážet. Postupem času už si kuráž nepotřeboval dodávat, ale kořalky si nevzdal. Však se taky za celý den na statku i v poli nadře, doma vidí jenom tu svoji utrápenou ženskou, tak co by si v hospodě nedopřál trochu zábavy a pár kalíšků. Ještěže teď mají na statku tu novou děvečku. Anna se jmenuje. Anna Prekopová. Až ze Slovenska sem přišla. Děvče z chudých poměrů, vděčné za hrnek mléka a patku chleba. Práce ale zastane za dvě Zelinkové. Když přijedou pro mléko, vozka od mlékařů na ní může oči nechat. A nejen on. Jak je pružná, svižná, okolo krav se otáčí nejlip ze všech děveček. Když se ohne pro vidle a vyšpulí ten svůj překrásný zadek, člověk až musí odejít ze stáje. Ten pohled se nedá vydržet. Její boky úplně volají po tom, aby je pořádná chlapská ruka uchopila. Lýtka která koukají zpod sukně, tak taková lýtka nemá žádná ženská v okolí. Pevná, hezky zakulacená, bílá jak sníh z Tater. Kotníky štíhlé jak srnka, podkolenní jamky když se podaří je někdy zahlédnout, jsou jak dolíčky které se jí dělají ve tváři při úsměvu. Ze zadu je to pohled který musí každého chlapa úplně odzbrojit. Co se pak děje, když se Anna otočí, když vidíte ta její nádherná pevná prsa, kulatá ramena, dlouhý labutí krk... To jsou vysloveně muka. Pak zvedne to svoje široké tmavé obočí, roztáhne pusku do úsměvu, odhalí dvě řady bělostných zubů, odhodí silný tmavý cop naučeným pohybem dozadu a spustí zpěvaným hlasem to svoji měkkou slovenštinu. Tomu přece nemůže chlap odolat. Proč Bůh stvořil něco tak krásného? Jak to jen dokázal? Když začne zpívat, člověku se zastavuje krev v žilách, jak čistý a silný hlas dokáže to božské stvoření vydat. Sama je krev a mléko, plná života, lačná si ho užít. Anna... Zasní se starý Zelinka a z úst mu unikne povzdech.

„Platím“, zavolá na hospodského, vysází z prkenice na stůl peníze. Nedbá na poznámky sousedů, kam že to spěchá, když je ještě dost času jít do peřin. Vyjde před hospodu. Svítí měsíc. Zítra bude úplněk. Vymočí se na rohu hospody tam, kde vždycky. Trochu se mu uleví, ale palčivá touha po mladém těle Anny je neúprosná. Představí si, jak ráno slyšel její bosé nohy pleskat po kamenném dvorku, jak se jí sukně vlnila okolo lýtek, řadra, pohupovaly v rytmu chůze, nejraději by mezi ně zabořil hlavu a vdechoval tu vůni jejího mladého těla.... Zase cítí jak se mu hromadí krev v útrokách. Srdce mu buší jak kostelní zvony o mši svaté. Ale k čertu s kostelem, zase se bude muset vyzpovídat. A nejen z hříšných myšlenek. Už ví, že tenkrát bude svatá zpověď dlouhá. Zhluboka se nadechne a míří k domovu. Ví, že musí jít potichu. Potichu, ale současně musí upozornit psa, že se k domu blíží pán, aby neštěkal a neprobudil starou Zelinkovou. Anna spí ve výměně. Dveře nezamyká. Nemá čím. Hned jak přijela, Zelinka klíč od dveří hodil do hnoje. Tušil, že by si takové děvče mohlo vodit do výměny šamstry, tak raději klíč zničil. Už od první chvíle měl na to mladé děvče chuť. Co se její noha dotkla zdejší země, dostal jeho život nový rozměr. Chtěl ji víc poznat, chtěl ji pozorovat, zkoumat, poznávat. Přitahovala ho. Těšil se na ni. Ale jinak, než se těšívá když si jde povyrazit za děvečkou k Řezáčům či Coufalíkům. To děvče bylo úplně z jiného těsta. Pěkně nakynutá, kyprá, vláčná, ale kde bylo třeba ohebná a štíhlá. Děvče jak cumel. A taky byla živel. Živel co zapaluje, živel co splavuje, živel co rozdmýchává. Už budu doma, pomyslel si a opatrně se ohlédl.

Pes funí hned za vraty. Vrtí ocasem, poznal pána. „Hodné, hodné Broku, neštěké, hlavně neštěké“, hladí psa po hlavě. Psovi se to líbí a začne se mu motat pod nohama. „Tož, nech toho. A už di do bódyl!“, důrazně mu zašeptá. Pes stáhne ocas mezi nohy a zmizí v boudě.

Zelinka stojí před dvěma výměny. Drží kliku, oddaluje chvíli, kdy otevře dveře a spatří spící Annu. Dech se mu zrychlil, před očima se mu míhají ty nejkrásnější vzpomínky na Anino

tělo. Anna nosí konve mléka, Anna si zaplétá cop, Anna zakusuje do krajíce chleba, Anna se škrabe na lýtku, Anna se mazlí se psem, Anna, Andula, Anička, Anna... Za chvíli bude jenom jeho. Potichu stiskne kliku, otevře dveře a vklouzne dovnitř. Pes v boudě už ví, že dnes ho pán za ušima už nepodrbe. Jen mu nejde do hlavy, proč šel do výměny, když panímáma stojí v ložnici za záclonou. No to jsou prostě lidi, v těch se pes nevyzná...

Historické prameny a jejich přepis popisují tuto událost zhruba takto:

Od roku 1854 zde v poli stál dřevěný kříž, který založila obec Vitčice. V roce 1904 v těchto místech nechali manželé Terezie a František Vránovi z Vitčic vystavět kamenný kříž, který zde stojí, ve stínu rozlehlého kaštanu, do dnešních dnů. Proč tedy Zelinkův kříž? Dalším majitelem usedlosti a tím pádem i pole po Františku Vránovi byl František Zelinka. „V roce 1932 zde porodila nemanželské dítě sedmnáctiletá děvečka z usedlosti c. 22, Anna Prekopová ze Slovenska. Novorozeně zavraždila a zakopala pod křížem. Čtrnáct dní po svém hrozném činu sama spáchala sebevraždu oběšením.“

Vždycky když okolo Zelinkova kříže procházím, představuju si jak to tehdy asi bylo. Jak moc se liší moje představy od skutečnosti, to snad neví ani ten kaštan, který byl němým svědkem zoufalého činu Anny Prekopové. Dojdu po poli až ke kříži, zvednu lesklý kaštan, dám si ho do kapsy riflí a v tšíslech mě to zastudí

Zdroje: kniha VITCICE, Wikipedia, vyprávění pamětníku, čítanka SPN 71-13-02 (1977), Dětskýma očima (L. Matysíková).

Slavnostní vítání občanů obce

Lukášek Fialka a jeho praděda Vladimír Horák - nejmladší a nejstarší občan obce

Dlouhá Ves 2012 a 2013

Občasník obce Vrchoslavice, ročník 12, číslo 2

Vychází v nákladu 230 výtisků. Adresa redakce Vrchoslavice 100, tel. 582 386 081,
 email: obec@vrchoslavice.cz Redakční rada: Jaroslava Kvasničková, Adéla Palíšková
 Za podepsané články si zodpovídají autoři, uvedené názory nemusí být totožné s názory redakce.
 Grafika a tisk: www.vydavatelstvivbrazda.cz